

re sygdomme, som sådan set har, kan man sige, den samme effekt.

Eller lad mig nævne, hvilket fru Else Theill Sørensen jo også påpegede, de midler, der er afsat i regi af Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, og som bl.a. udmøntes via Sundhedsstyrelsen i initiativer og oplysningsindsatser, der er målrettet specielt flygtninge og indvandrere.

Endelig kunne man jo nævne den konto på finansloven, der er målrettet sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse i al almindelighed, hvorfra vi jo bl.a. yder støtte til foreningen Sex og Samfund, Ungdomsringen, Sexualisterne og en række andre initiativer, som sådan set har det samme sigte.

Dette er blot for måske at gøre op med den myte, der ellers i nogle ordførertaler var ved at brede sig om, at hele den danske indsats i forhold til at sikre seksualoplysning og dermed også undgå uønsket graviditet og provokerede aborter alene er knyttet op på handlingsplanen her.

Så kunne jeg godt have lyst til at sige, at det jo er rørende at høre den megen tale om de enlige forsørgere. Man kan så ærgre sig over, at det ikke lykkedes i de forhandlinger, der har været omkring SU'en – jeg nævner det kun i en parentes, for det ligger jo langt ud over mit ressort – at formå kredsen af SU-partier til at se perspektivet i at dreje SU-midlerne, indskudt i en yderligere parentes, som set i et globalt perspektiv er på det højeste niveau overhovedet, på en sådan måde, at man i særlig grad kunne understøtte f.eks. enlige forsørgere blandt SU-modtagerne. Men det var som sagt kun en parentes.

Jeg synes, vi har haft en god og åben debat, som jo understreger, at vi alle sammen kerer os om området, og at vi alle sammen har den fælles ambition, at vi ikke skal have en eneste provokeret abort mere end absolut nødvendigt, og at der derfor fortsat er et stort stykke arbejde, der skal gøres, ikke mindst i forhold til de grupper i vort samfund, som har en afvigende høj abortfrekvens.

Jeg er også glad for, at ordførerne i almindelighed har markeret opbakning til den fri abort og i øvrigt også har været enige med mig i det, jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at vi faktisk her har et instrument, hvor det er et generelt indtryk, at de danske kvinder bruger det med stor omtanke.

Så jeg vil gerne takke for debatten, og jeg glæder mig til, at vi i fællesskab kan udmønte de

ressourcer, der nu er afsat, og dermed efterleve den vedtagelse, som der er lagt op til at vi kan vedtage i morgen.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu kan jeg forstå, at det er muligt at tale fra talerstolen med en stor parentes omkring, hvad man siger, så der skal da også være en stor parentes om mit spørgsmål til ministeren: Når nu Socialdemokraterne fremsætter et forslag her i Folketinget om, at man skal tilbyde bedre vilkår for de enlige studerende, vil ministeren så i en meget stor parentes bemærket være med til at sikre, at det bliver støttet, når det når til behandling i salen?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det behøves der såmænd ikke at sættes en parentes om. Når jeg satte en parentes før – jeg kunne også have sagt det som en indskudt sætning – var det blot, fordi jeg her klart bevægede mig uden for mit eget ressortområde.

Jeg kan bare tilkendegive, at i de forhandlinger, der har været lagt frem ved indgåelse af finanslovaftalen, har det været – det fremgår jo også af dagspressen – undervisningsministerens klare ambition, at der kunne gøres en særlig indsats for de enlige studerende. Man må bare konstatere, at det har der ikke været politisk vilje til.

Så vil det i øvrigt helt naturligt være sådan, at regeringen står ved den finanslovaftale, der er indgået med Dansk Folkeparti, og derfor kan regeringens selvfølgelig ikke fremadover støtte udgiftsdrivende forslag, der fremsættes af oppositionspartier, som ikke har villet tage et samlet medansvar for rigets finanser.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal da også erkende, at det her er langt uden for mit eget ressortområde. Jeg vil bare gerne understrege en ting, for at ikke det skal stå uimodsagt, når ministeren herfra siger, at der fra Undervisningsministeriets side var en vilje til netop at gøre forholdene bedre for de enlige SU-modtagere. Kan ministeren ikke herfra bekræfte, at også SF blandt andre af de partier, der var til stede, havde den samme ambition og havde det samme ønske om at gøre forholdene bedre for enlige mødre på SU, men at der var nogle andre